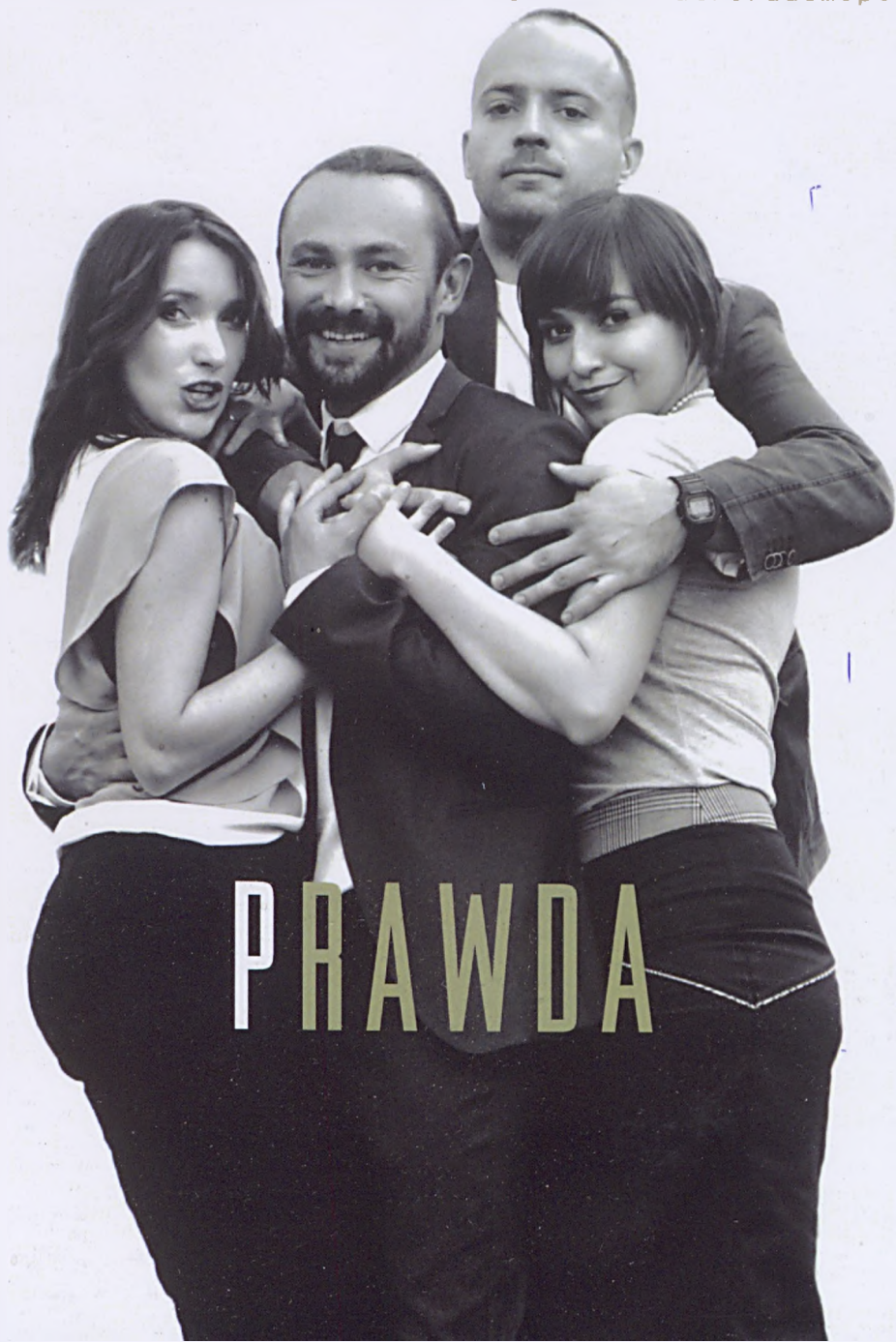

TEATR POWSZECHNY

im. Jana Kochanowskiego www.teatr.radom.pl

PRAWDA

Prawdę

mówiąc, tytuł „Prawda” brzmi bardziej jak tytuł rozprawy teoretycznej niż zapowiedź spektaklu teatralnego, który – jak by na to nie patrzeć – częściej kojarzony jest ze światem rozrywki niż nauki. Na dodatek motto sztuki zaczerpnął autor, Florian Zeller z twórczości samego Voltaire’a: „Kłamstwo jest cnotą, jeśli pozwala uniknąć cierpienia”. Czyżby zacytowane słowa miały być filozoficzną pochwałą kłamstwa?

Ta przewrotna „definicja” jest oczywiście prowokacją i może być wyłącznie pretekstem do stworzenia spektaklu pełnego sprzecznych przekazów i sytuacji ukladających się w ciąg paradoksalnych zdarzeń, w jakich znajdują się i jakie tworzą bohaterowie sztuki. Prowokacją tym bardziej dotkliwą, że dotyczy dość wrażliwego tematu: obyczajowości.

Jakie są nasze relacje z innymi ludźmi, jeśli przyjrzymy im się z perspektywy obowiązujących norm? Czy potrafimy na tyle skutecznie kontrolować swoje zachowania, żeby nie popełniać błędów? Czy w ogóle możliwe jest ominięcie wszelkich życiowych potknięć? Czy i jak potrafimy wyjść z impasu, kiedy już się w nim znajdziemy? Morze pytań...

W procesie porozumiewania się najczęściej używamy języka. Słowami opisujemy świat, siebie, nasze otoczenie, swoje emocje. Przy pomocy słów definiujemy myśli i poglądy. Czy słowa, które wypowiadamy, są identyczne z tymi, którymi posługują się ludzie z naszego otoczenia? Czy rzeczywistość, którą opisujemy przy ich pomocy, jest dokładnie taka sama, jak ta opisana przez innych przy pomocy identycznych jak nasze słów? Niekoniecznie. Czy to znaczy, że słowa kłamią? Co w takim razie jest prawdą? Czy to, co teraz mówię? Czy wszystko, co mówię, wszystko, co piszę – bo w to wierzę, bo jestem o tym przekonany, że słuszne?

A co dzieje się wtedy, gdy po upływie jakiegoś czasu okazuje się, że moja, dziś podjęta decyzja, moje dziś wypowiedziane słowa, zawiody mnie gdzieś tam, gdzie wolałbym się nigdy nie znaleźć? Czy mam odwagę, żeby się przyznać do błędu i przywrócić wszystko na właściwe tory, czy może będę brnął dalej, żeby ukryć pomyłkę, błąd... i wkroczyć w krainę kłamstwa?

Wyobraźmy sobie nasze życie, w którym nikt z nas nie mówi prawdy: świadomie lub nieświadomie mija się z nią na każdym kroku... Byłoby strasznie!?

I wyobraźmy sobie nasze życie, w którym wszyscy mówimy tylko prawdę, dokładniej: każdy swoją prawdę. Tak jak ją rozumiemy, prawdę, w której jesteśmy jedynym punktem odniesienia... Gdybyśmy mogli być idealnie obiektywni, może przeżylibyśmy taki eksperyment, ale na pewno byłoby trudno.

Czy nomy, wyznaczające granice, w których możemy się poruszać, zabezpieczają nas przed

błędami (kłamstwem)? Niestety. Normy (podobnie jak słowa) możemy różnie interpretować albo świadomie je omijać, zmieniać ich sens. W efekcie ta nieprzewidywalna siła, która każe nam szukać własnych dróg, prowadzi nas czasem na manowce. Ale taka jest natura rzeczy: każdy z nas musi osobiście dokonać aktu poznania... Że czasem boli? Że czasem nas kompromituje? Taka jest nieuchronna cena...

Prawda i Kłamstwo. W którym z tych światów żyjemy? Po której z dróg wędrujemy? Granica między nimi jest na pozór niewielka. Na pozór, bo różnią się przecież wszystkim. A jednocześnie te dwa światy są nierozłączne. Zawsze razem, tuż obok siebie, jak dwie strony medalu. Awers i rewers naszego życia.

Czy to znaczy, że nie ma dobrego rozwiązania i zawsze skazani jesteśmy na porażkę? Na pewno jesteśmy skazani na podążanie własnymi drogami. Nie ma na nich niestety skutecznych drogowskazów, mogących w każdych okolicznościach uchronić nas przed kłamstwem, błędem, porażką, okrucieństwem i śmiesznością, którymi możemy obdarzyć bliskich i... siebie. Wybór drogi lub gotowość do naprawienia błędu zawsze zależą od nas.

Wybierając się na „Prawdę”, zapytacie Państwo pewnie, czy będzie śmiesznie... Tak, będzie, bo życie często stawia nas – skazanych na poszukiwanie własnej drogi – w sytuacjach krytycznych, z których wychodzimy, jak kto umie. Czasem stajemy się bohaterami, czasem błaznami. Raz jesteśmy tragiczni, innym razem stajemy się po prostu śmiesznymi ludzikami... A zatem, bawmy się i może...

Zbigniew Rybka

FLORIAN ZELLER

PRAWDA

(La Vérité)

PRZEKŁAD BARBARA GRZEGORZEWSKA

REŻYSERIA – ZBIGNIEW RYBKA

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY – KATARZYNA KORNELIA KOWALCZYK

OPRACOWANIE MUZYCZNE – KRZYSZTOF PRAŁAT

ŚWIATŁA – MAREK ZIELONKA, TOMASZ ŚWIĄTKOWSKI

OBSADA:

MICHAEL – WOJCIECH WACHUDA

ALICE – MARIA GUDEJKO

LAURENCE – KAROLINA WINIAREK

PAUL – MAREK BRAUN

premiera 26 września 2014
scena kameralna

dyrektor naczelny i artystyczny Zbigniew Rybka

ZASTĘPCA DYREKTORA Aleksandra Jakielaszek / SEKRETARIAT, ORGANIZACJA PRACY ARTYSTYCZNEJ Renata Połomska / KIEROWNIK TECHNICZNY Marek Zielonka / KIEROWNIK LITERACKI Anna Kulpa / KONSULTANT PROGRAMOWY Jolanta Korłub-Ogonkowska / KIEROWNIK BIUROOBSŁUGI WIDZÓW Jolanta Janus / BIURO OBSŁUGI WIDZÓW Piotr Tomczyk, Michał Doroszyński, Aleksandra Leśniewska, Grażyna Kozera, Barbara Sokołowska Grzegorz Rdzanek / KASA BILETOWA Agnieszka Augustyniak / GŁÓWNA KSIĘGOWA Lidia Czerwińska / KSIĘGOWOŚĆ Małgorzata Fiuk, Marzena Włoskowitz / KADRY Agnieszka Pawłowska / KIEROWNIK ADMINISTRACJI Dorota Dużbabel / ADMINISTRACJA Aleksandra Michalczyńska / TRANSPORT I ZAOPATRZENIE Zbigniew Wolszczak / INSPIKJENT Anna Pietruszka, Magdalena Podsiadły / ŚWIATŁO I DŹWIĘK Radosław Kosmala Agnieszka Grela, Paulina Mężyk, Daniel Adamczyk, Wojciech Bajno, Grzegorz Jęczyński, Tomasz Świątkowski Sylwester Krawczyk / BRYGADIER SCENY Janusz Młynarczyk / MONTAŻYŚCI SCENY Waldemar Dolega, Artur Fajdek, Marcin Kicior, Dariusz Skrzynecki, Marian Szałwicz, Marcin Sroka / KIEROWNIK PRACOWNI OBSŁUGI Bogumiła Ciecieląg / GARDEROBIANE Grażyna Owczarek, Małgorzata Kępka / CHARAKTERYZATORNIA Maria Opozda, Katarzyna Łukawska / PRACOWNIA KRAWIECKA Renata Bogusiewicz / PRACOWNIA STOLARSKO-TAPICERSKA Tadeusz Fajdek, Paweł Skóra / PRACOWNIA PLASTYCZNA Wojciech Weryk, Monika Borysiewicz / PRACOWNIA ŚLUSARSKA Roman Kucharczyk, Bogusław Stajniak / PRALNIA, FARBARNIA Jadwiga Włodarkiewicz / SEKCJA GOSPODARCZA Halina Dudek, Jadwiga Kustra, Marianna Matek, Barbara Wróbel, Teresa Majewska
REDAKCJA PROGRAMU Anna Kulpa / OPRACOWANIE GRAFICZNE Agnieszka Wiech / ZDJĘCIA Marian Strudziński

TEATR POWSZECHNY
im. Jana Kochanowskiego www.teatr.radom.pl

Plac Jagielloński 15, 26-600 Radom
www.teatr.radom.pl

Kasa biletowa:

wt–sob. w godz. 9.00–13.00 i 16.00–19.00 oraz w ndz. w godz. 16.00–19.00

przedsprzedaż biletów:

tel: 48 384 53 22, sms: 604 56 64 06, e-mail: bilety@teatr.radom.pl

Teatr wyposażony jest w sprzęt dla słabosłyszących zakupiony ze środków PFRON.

Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego jest instytucją kultury Miasta Radomia

Przyjaciel teatru

